

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/444/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612201674
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612201674.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., Karadžičova č.10, Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Miroslavom Bobákom, advokátom so sídlom na ulici Vladimíra Clementisa č. 10 v Bratislave, proti odporcovi: Š. U. W.. XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou pre toto konanie U. U., F. W. G.. J.. Q. Č.. XXX/X U. N.i, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16 v Prešove, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom a ul. Sov. hrdinov č. 163/66 vo Svidníku, o zaplatenie 680,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi č.k. 4C/17/2013-65 zo dňa 15.7.2013 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že zaväzuje žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 183,04 € do 5 dní od právoplatnosti tohto uznesenia advokátovi vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom konanie čo do istiny 7,91 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 28.11.2009 do zaplatenia čiastočne zastavil. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že v časti o 7,91 € navrhovateľ zobral návrh späť, preto súd konanie zastavil a v prevyšujúcej časti návrh zamietol z dôvodu, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a súd na ňu prihliadol podľa § 107 ods. 1 OZ. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní úspešný nebol a odporca náhradu trov konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov, pretože tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené. Vychádzal z toho, že Združenie HOOS je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa, aj samotné stanovky združenia, ktorých obsah je súdu známy z iných sporov konštatuje, že výdavkami združenia sú výdavky na financovanie účelov združenia a výdavky na správu združenia. Z uvedeného vyplýva, že samotné združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, preto nemusel byť tento orgán zastúpený advokátom.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy podal odvolanie vedľajší účastník. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že podľa článku 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov. Podľa

článku 47 Charty základných práv každý, koho práva a slobody zaručené právom únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná, nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Spotrebiteľ, ktorého zastupoval vedľajší účastník bol vo veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, tento vzniesol námietku premlčania v dôsledku čoho bola žaloba zamietnutá. Poukázal na rozhodnutia súdov v podobných veciach a žiadal zmeniť v napadnutej časti rozsudok a zaviazať navrhovateľa na náhradu trov vedľajšieho účastníka, ktoré spočívali v troch úkonoch právnej pomoci v celkovej hodnote 183,04 €.

Ďalší účastníci sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1,3 v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka a dospel k záveru, že v tejto časti neboli dôvody ani pre potvrdenie, ani pre zrušenie napadnutého rozsudku.

Odvolací súd zistil, že vedľajší účastník vstúpil do konania 24.4.2012 a súd prvého stupňa vo veci rozhodol 15.7.2013. Vo vyjadrení z čl. 30 vedľajší účastník namietal premlčanie nároku a považoval podanie žaloby a uplatnené nároky za bezdôvodné. Keďže súd prvého stupňa vo veci samej zamietol žalobu z dôvodu premlčania, správne ako to uviedol súd prvého stupňa prichádzalo do úvahy rozhodnutie o trovách podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní mal plný úspech odporca, pretože návrh bol zamietnutý a na strane tohto účastníka vystupoval vedľajší účastník, ktorý má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Základnou otázkou pre rozhodnutie o náhrade trov konania je potom skutočnosť, či išlo o účelne vynaložené trovy.

Odvolací súd je toho názoru, že tieto náklady na právne zastupovanie vynaložené vedľajším účastníkom boli v tomto konaní účelné. V danom prípade k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania pri prvom úkone, ktorý vedľajší účastník vykonal. Za takýchto okolností môže skonštatovať, že vstup vedľajšieho účastníka viedol k ochrane spotrebiteľa, splnil funkciu vedľajšieho účastníctva na strane odporcu. Účelnosť vynaložených trov je potrebné potom v tomto konaní intepretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy a § 3 ods. 4 zákona 250/2007 Z.z., z ktorých vyplýva, že každý má právo na súdnu a inú ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. K obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konal bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom, keď má táto organizácia spĺňať požiadavky na ochranu spotrebiteľa.

V konaní vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia vychádzajúc z hodnoty sporu 680,79 €, čo predstavuje za úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/ 51,45 €, paušál vo výške 7,63 €, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a za vyjadrenie vo veci z 12.8.2012 a 25,73 € za odvolanie z 13.8.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. e/, ods. 3 písm. b/ advokátskej tarify, pretože ide o len o náhradu za polovičný úkon, keďže vedľajší účastník podal odvolanie len čo do trov konania, k čomu je potrebné pripočítať paušál vo výške 7,81 €. Z tejto odmeny, ktorá spolu predstavuje 151,70 €. Odvolací súd vyčíslil 20 % DPH, čo predstavuje 30,34 € a takto celková odmena vedľajšieho účastníka za právnu pomoc advokátom predstavuje 183,04 €. K tejto sume súd zaviazal navrhovateľa, ktorý nebol v konaní úspešný a podľa § 149 ods. 1 zaviazal túto náhradu zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka do 5 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je zastúpený opatrovníkom žiadnemu účastníkovi trovy nevznikli, preto náhradu trov medzi nimi odvolací súd žiadnemu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.